Duminica, 19 Martie 1944

Anul III Nr. 154

ECOUL CRIMEEI

GAZETA DE FRONT PENTRU OSTASII DIN CRIMEEA

Istoria unei scrisori furate

Uneori poti intalni oameni cari sunt pe deplin convinsi de existenta unei „miscari a partizanilor" autentice, expresia adversitatii poporului fata de ocupanti. Aceasta convingere si-o bazeaza pe faptele petrecute in timpul razboiului national din 1812 si a celui civil din 1912—1920.

Oamenii uita insa un lucru esential.

Atat in timpul razboiului national din 1812, cat si a celui din 1918—1920, poporul rus isi apara intr'adevar drepturile lui vitale.

Dar ce apara „partizanii" din zilele de astazi?

In razboaiele din trecut, miscarea partizanilor era un fenomen popular natural. Poporul se ridica singur impotriva dusmanilor sai. Dar acum? Ce sunt in realitate „partizanii" din zilele noastre?

In primul loc, acesti „partizani" nu sunt esiti din randurile poporului voluntar. Grupele de partizani sunt formate, fie din lepadaturile satelor, fie din soldati ai armatei rosii trimisi cu forta in spatele liniilor germane pentru a comite acte de sabotaj.

Ar fi naiv sa credem ca bolsevicii au toata increderea in „partizanii" lor. Din contra, avem date care ne fac sa conchidem ca bolsevicii, nu numai ca n'au incredere in partizanii lor, dar de pe acum incep sa-i represeze sangeros ca in anul 1937.

Examinand cu atentie dosarele capturate ale Sectiei Speciale pentru gruparea Nr. 152 de partizani, care pana la lichidare, isi avea campul de activitate in regiunea Minsk, ne convingem pe deplin ca sistemul de spionaj al grupurilor de partizani este identic cu cel din Uniunea Sovietica.

Este deajuns ca un om sa-si exprime gandurile in mod deschis, ca este denuntat imediat. Se fac cercetari, care vor furni a material de acuzare, conchizand cu aceiasi formula stereotipa: „Sa fie executat".

Familia partizanului Poskriobca Pavel a primit o scrisoare dela fratele lui care a plecat la lucru in Germania.

Iata ce scrie Nicolae rudelor sale:

„Traesc destul de bine, am ce imbraca, am ce manca, sunt imbracat si incaltat. Cand am pornit in Germania, am zis ca mi se apropie sfarsitul, dar s'a intamplat tocmai contrariu. Am fost repartizat la diferiti agricultori dela care. In prezent am cartela pentru imbracaminte, tutun si tigari. Am bicicleta proprie. In general fata de viata de acasa, traesc destul de bine."

Nimic mai mult decat o scrisoare obisnuita. Zeci de mii de scrisori de felul acesta pornesc din Germania si se indreapta spre patriile lucratorilor straini.

Desigur ca nici Nicolae Poskriobca, nici fratele sau Pavel n'au banuit ca aceasta scrisoare va fi luata drept pretext pentru ca in contra lui Pavel sa se formuleze o „acuzare" foarte grava.

Din textul denuntului (inaintat sefului sectiei operative al centrului secret de siguranta din NKVD, sergentului tovaras Pirojnicov) se poate deduce ca scrisoarea primita de partizanul Pavel a fost sustrasa dela rudele acestuia de catre agentii NKVD.

In baza acestei scrisori, sectia speciala a miscarii partizanilor trage urmatoarele concluzii:

„...Poskriobca Nicolae se gaseste in prezent peste granita, in serviciul Gestapoului. In scrisorile trimise rudelor sale el descrie bunul traiu al poporului german". Ne dam perfect de bine seama de ce s'a tras aceasta concluzie. NKVD-istii stiu prea bine ca Gestapoul nu are nici un amestec. Ei au insa nevoe de materiul de acuzare impotriva lui Pavel Poskriobca, ca atunci cand va veni momentul oportun, sa scoata dosarul si sa-i puna sinistra intrebare:

— Ai rude peste granita?

Ceeace va urma se stie. Soarta lui Pavel Poskriobca va fi pecetluita.

Este adevarat ca in prezent nu pot pune mana pe Nicolae, dar cand se va intoarce acasa va avea mult de suferit. Aceste neplaceri sunt insa foarte problematice. Atunci cand Nicolae se va intoarce acasa, nu va mai exista nici N.K.V.D. si nici bolsevici. Pana una alta bolsevicii se pot mangaia cu speranta. Deocamdata ei il inconjoara pe Pavel cu o droaie de spioni care trebue sa observe si sa raporteze toate miscarile acestui „partizan" suspect.

Am facut cunoscut numai un caz, a carui dosar il avem la dispozitie. El ne lamureste pe deplin asupra dedesubturilor „miscarii partizanilor", asupra atitudinii pe care o au bolsevicii fata de aceasta „miscare" si soarta pe care o pregatesc acelora care lucreaza pentru ei.

Cine este originar dela tara nu este capabil sa distruga semanaturile tinere. Dar si tu camarad dela oras doresti sa ai totdeauna painea ta pe masa. Aceasta insa nu este posibil daca treci cu caruta ta pe te semanaturi, fiindca drumurile vechi nu ti se par prea bune. Sau daca tu lasi sa pasca caii tai numai fiindca semanatura este de un verde prea frumos. La fel de bine poti pune si painea ta inaintea calului tau si treci peste ea sau a o da la cai, in loc a o mananci tu insati. Cine strica semanaturile trecand cu caruta lasa caii sa pasca pe ele, distruge hrana pentru el si camarazii sai. Semanaturile pasunate nu dau paine.

O vanatoare de banditi in muntii Crimeei

Comandantul vanatorilor printre ostasii sai, in prima linie

Ultima faza a operatiunilor intreprinse in scopul de a starpi banditii salasluiti in muntii Crimeei si ale caror acte teroriste incepusera sa se inmulteasca, se apropia de sfarsit.

Neputand rezista focului vanatorilor nostri si abilitatii cu care acestia se catarau pe stanci si ii scoteau din gaurile lor ca pe ursi, banditii parasisera pozitiile lor din ajun dela Stylia si Kous si se refugiasera in valea Uzumbachului.

Locul ales de ei nu avea sa le fie prielnic, deoarece in ziua aceia, un detasament de Munte pe deoparte, de cealalta parte alte unitati de Vanatori de Munte, precum si detasamente germane, aveau sa-i stranga ca un cleste de foc, nelasandu-le nici cea mai mica posibilitate de scapare.

Compania capitanului Botez care in ajun, la Kaus se purtase admirabil, ocupa inaltimile dela Vest de Uzumbach cu misiunea de a veghea ca banditii sa nu se strecoare pe firul vaii in caz ca ar putea scapa din acest brau de foc, lucru, de altfel, imposibil.

Dimineata se arata calda si plina de lumina. In zare, batranii munti Iaila isi incalzeau spinarile albe de ninsoare in soarele cald a lui Martie.

Cu sacii de merinde plini de cartuse, cu aruncatoarele de grenade pe umeri, altii cu proectilele de brand insirate pe centuri ca niste salbe, vanatorii urcau alene pe coamele dealurilor spre noulle pozitii.

Un ostas, cu postul de radio in spate, trecea spre un tufis de unde, cateva clipe mai tarziu, aveau sa se transmita ordine importante.

Satele pustiite si pradate de banditi, urme proaspete de copite, resturi de alimente si munitie trasa erau indicii ca pe aci se scursesera banditii in retragerea lor precipitata.

La un pod aruncat in aer de banditi in scopul de a intarzia inaintarea trupelor noastre, pionerii unei Divizii de Munte lucrau de zor pentru repunerea lui in functiune.

In mijlocul lor, Comandantul Vanatorilor Dl General de Corp de Armata, Schwab, insotit de Dl General Voiculescu, Comandantul unei viteze Divizii de Munte si de statul sau major, dadea ordine, dovedindu-se pe

(Continuare in pagina 2-a)

AVIATIA DE LEGATURA

Pe frontul aerian al Crimeei, aripile romanesti sunt cu mandrie reprezentate de zburatori cari s'au remarcat nu numai prin tehnica lor exceptionala, ci mai ales prin curajul deosebit, ce a starnit admiratia camarazilor germani pe deoparte, teama si respectul inamicului, pe de alta parte.

Implinind misiunile de legatura ale Comandamentului roman de aici, stau la datorie, de luni de zile, doi din cei mai tineri zburatori, Gicu Moise si Dumitru Manescu, pilotand „Fleet"-urile lor usoare si mobile, oricand necesitatile imperioase ale frontului cer prezenta urgenta a Comandantului, sau ajungerea in cel mai scurt timp a ordinelor importante, la unitatile din prima linie.

Nu e usor lucru sa pilotezi aceste aparate putin inzestrate cu instrumente de bord, pe cerul cu conditii atmosferice atat de capricioase al peninsulei. Se intampla uneori, ca ceata de nepatruns ce apare ca un giulgiu de moarte pe crestele muntilor inalti sa te surprinda in drum. In asemenea imprejurari, numai puterea de vointa si prezenta de spirit pot stapani protivnicia naturii, inganduind ducerea la bun sfarsit a misiunei.

Acest fapt l-am putut constata intr'un drum spre front, catre localitatea K.

Ziua se arata frumoasa si pana catre ora 3, am zburat linistit ajungand nu departe deasupra portului F. Deodata, in fata ne apare o ceata slaba, ca de spuma. Pilotul Manescu credea ca e vorba de una din aparitiile temporare, lucru frecvent in regiune, si continua drumul. Dar un nor gros, ca fumul cosurilor de fabrica, ne acopera calea, apoi altii si altii, formand o masa compacta de ceata. Cu putinele aparate de bord, el cauta sa mentina avionul in pozitia normala. Nu mergem prea mult si avionul se angajeaza pe-o aripa indreptandu-se vertiginos spre pamant. Calm, fara sa-si piarda prezenta de spirit, pilotul scoate avionul din angajare, numai la cativa metri de sol. Aparatul plutea acum in nesiguranta si nu putea sa aterizeze, fiindca nu se vedea deloc inainte, unde putea intalni usor un munte. Intretimp ne apropiasem de mare, iar ceata usoara de deasupra ei lasa sa se vada tarmul. Se facuse tarziu, dar momentul greu trecuse. In terenul mlastinos si plin de gropi din apropiere, pilotul ateriza teafar scapand cu avionul neatins.

Aceasta e doar una din multele asemenea intamplari, pe cari cei doi bravi piloti le-au avut in misiunile lor, infruntand toate greutatile zborului cu elanul tineretii, temeinicia pregatirii si curajul caracteristic aviatorilor romani.

In falanga celor ce lupta pe pamant si'n aer, aici in Crimeea, pentru infrangerea definitiva a bolsevismului, pilotii Gicu Moise si Dumitru Manescu isi au locul lor modest dar pretios, implinindu-si cu prisosinta datoria.

Serg. T. R. GRUIA FLORUTIU
(S. M. P.)



O vanatoare de banditi in muntii Crimeei

(Continuare din pagina I-a)

langa comandantul eminent, neintrecut in materie de pionerie.

Totul era pus la punct. Legatura telefonica cu celelalte unitati fusese luata.

Cercul de foc se strangea de acum din ce in ce in jurul banditilor.

Era catre orele noua. Soarele dogorea puternic. Coamele muntilor se proiectau semete in nemarginitul albastru.

Desi trecuse multa vreme, in dimineata aceea nici un foc nu lasa sa se intrevada o actiune mai importanta.

Pe figura Comandantului vanatorilor aparuse o umbra de suparare, a parere de rau, parca.

Catarandu-se pe pietri, s'recurandu-se prin lastarisuri, urmat de aproape de dl General Voiculescu, printre puscasii din prima linie dadea ordine, schimba pozitii.

Nu avea astampar. Se trezise in Domnia Sa luptatorul, se ivise ostasul.

Ofiterii ce-l insoteau isi dadeau coate:

—„Ce cauta acolo?... Spune-i Dom'le ca este periculos sa se avante asa!"...

Ca un flacau, urca o panta spre un post de mitraliera inaintat. Deodata, de dupa un bloc de piatra, o rafala de mitraliera a sfasiat tacerea adanca. O alta si alta i-au urmat apoi. Gloantele treceau pe deasupra sa, suerand a moarte.

Intr'o clipa era acolo intre puscasi indemnandu-i la lupta, cot la cot cu ei.

—„Acolo, la creasta din stanga, trage acolo, il auzeai spunand catre unui ostas.

Impuscaturile rare dela inceput se transformara intr'o lupta adevarata.

Mitralierele icneau nervoase. Ecoul impuscaturilor se prelungeau pe vaile impadurite ca niste plesnete de bici.

Din piatra in piatra, din pom in pom, vanatorii urcau ca niste veverite pe culmile insorite.

In timpul luptei, Comandantul observase pe un mamelon miscari suspecte. Caporalul Ene din Plotonul Locotenentului Marinescu parca ii ghicise gandul.

— Tu vezi ceva acolo?

— Sa traiti D-le General, vad, a raspuns prompt ostasul fara sa intoarca capul, apoi, tasnind din loc, din salt in salt, a pornit spre mamelonul unde se zarise miscari.

In cateva clipe era aco'o. Banditii surprinsi se refugiasera in padure, lasand acolo gramezi neatinse de munitie.

— Cum te chiama pe tine? l-a intrebat cand a ajuns langa el.

— Sa traiti D-le General sunt caporalul Ene N. din Comp. ..... Plot. ..... asa cum invatase.

— Bravo! vei fi decorat cu Crucea Serviciului Credincios. Esti un bun vanator...

Era catre amiaza. Impuscaturile se mai rarisera. Inghesuiti in padurea de brazi de deasupra Uzumbachului, banditii erau pisati neincetat de tunurile unui Divizion de Munte.

Soarta lor era pecetluita.

— Imi pare foarte bine ca au deschis foc. Inseamna ca sunt aci. Nu ne-a fost munca zadarnica, a spus Comandantul vanatorilor, D-lui General Voiculescu, cand lupta era pe sfarsite.

Serg. t r. DIMITRIE SCHEIANU
Reporter S. M. P.

SCURTE STIRI EXTERNE

Tancuri germane fara pilot la Anzio

BUCURESTI. — S. P. P. transmite: O noua arma germana secreta (tancuri fara pilot dirijate prin radio) si-a facut aparitia pe frontul dela capul de pod Anzio.

Japonezii au incercuit trupele americane pe insula Bougainville

TOKIO.—Trupele japoneze din insula Bougainville strang din ce in ce mai mult cercul in jurul trupelor inamice impresurate in regiunea Torokina. In ziua de 12 Martie, o formatiune japoneza a cucerit aerodromul Nr. 3 si inainteaza acum spre sud.

Primul comunicat de razboi al fortelor fasciste republicane

ROMA. — Cartierul general al fortelor combatante fasciste republicane publica urmatorul comunicat care poarta numarul 1.

„In noaptea spre 11 Martie fortele noastre combatante aeriene care au intrat in actiune pentru prima oara in fata orasului Nettuno, au nimerit un vas de 8.000 tone, care poate fi considerat ca scufundat. In dupa amiaza zilei de 11 Martie pilotii primului grup de vanatoare au implicat deasupra Veneto-ului numeroase unitati inamice si au doborat in lupte grele 11 avioane, dintre care trei fortarete sburatoare. In aceasta actiune am pierdut doua echipagii".

Trei teroristi impuscati la Rusciuc

SOFIA. — Dupa cum anunta corespondentul Agentiei DNB, la Rusciuk politia a arestat pe terorista Ana Avram Ventura, care a fost apoi impuscata, incercand sa fuga de sub escorta.

Complicele sau numit Toteff si fica sa, au fost de asemeni impuscati, in cursul cercetarilor pentru descoperirea ascunzatorii lor.

Stiri din tara

CINSTIREA UNUI EROU. Intru cinstirea eroului general post mortem, Dionisie Marculescu, s'a luat initiativa ridicarii unui monument, in comuna sa natala Topolovatul-Mare, Timis.

* * *

SERBARE INCHINATA ARDEALULUI. Duminica in casa de festivitati a „Scoalei Normale" de baeti din Bucuresti, s'a desfasurat o insufletita serbare inchinata Ardealului de Nord, in prezenta d-lui colonel Banescu, comandantul instructiei militare de pe langa scolile normale din tara, a d-lui T. Nes inspector general sef al Reg. sc. Bucuresti, a d-lui I. Ionescu, directorul scoalei, a intregului corp profesional, precum si a unui numeros public.

* * *

SE POT EXPEDIA COLETE POSTALE OSTASILOR AFLATI LA RASARIT DE NISTRU. Se aduce la cunostiinta ca incepand dela 15 Martie 1944, se pot expedia colete postale, adresate ostasilor aflati la rasarit de Nistru.

Coletele se vor primi la orice oficiu postal din tara, numai intre 15 si 25 ale fiecarei luni.

Un colet destinat frontului nu poate depasi greutatea de 5 kgr. si nici sa contina altceva decat efecte de imbracaminte, articole de toaleta si medicamente.

AMENINTARI

de Serg. t. r. MIERLESCU CONST
S. M. P.

Daca nu esti insurat, lumea iti zice burlac si te fericeste. Cam are dreptate. Dar nu prea multa. Nu esti insurat, adica sub acoperamantul tau nu sta o femee de care esti legat prin lege. In schimb ai o femee (trebue!) de care esti legat mai strans prin sentimentul pe care ne place sa-l numim frumos „iubire". Uneori sau de cele mai multe ori aceasta iubire se mai chiama si obisnuinta, sau, invers, aceasta obisnuinta se chiama iubire. De cele mai multe ori aceste marafeturi te leaga de urmasa Evei mai strans decat toate legile create de spiritul



acestui animal juridic care se mai numeste si om.

Cu toate acestea, lumea continua sa te considere burlac si, cu alte cuvinte o persoana cu fericirea in buzunar si la butoniera.

Unul din acesti fericiti este si amicul meu Georgica. Da! Este burlac. Ce conteaza varsta lui sau chelia ce ameninta cu pustiul ei intinderea manoasa a scafarliei!?... Dar ca orice burlac care mai intai este un om cu inima de piatra cand e vorba de femeile cu gand de maritis, — amicul meu iubea o tanara femeiusca cu gesturi fine si mai ales... multe.

Ce chin pe bietul Georgica atunci cand avea ghinionul sa se plimbe cu iubita pe strada. Il purta ca pe un "pechinez", sau chiar mai rau, „curelusa" fiind redusa la maximum de scurtime Prin mana a ei delicata petrecuta pe dupa bratul amicului meu. Diferitele trucuri, incercand sa mearga mai repede sau sa discute chestiuni importante, — ... gres. Si resemnat privea ... na cu consoarta nelegitima ... obiectele de... tortura, expuse ... vitrine.

Ea isi pusese de mult ochii ... o blana de vulpe argintie. D... nici nu vrea sa auda. Chiar ... rate de-ar fi platit-o, nu ... fost de ajuns nici un an.

Intr'una din zile „ferici... amicului Georgica se decide ... faca orice, numai sa i se cumpere ... blana. Se imbraca elegant ... obiceiu si se opri drept la ... cul meu. Tocmai scria un articol pentru o gazeta.

Dupa un „bonjur" scurt, ... direct in subiect:

— Dragule, cand imi cumperi ce mi-ai promis?

— Ce? Se facu el ca nu ...

— Blana aceea care ti-a placut si tie...

De fapt nu-i placea animalele care au prostul obiceiu sa-si lase blana in mainile vanatorilor, ... ricind atatea casnicii legitime ... nelegitime. Totusi nu vorbi nimic impotriva, ca sa nu inceapa ... nele discutii urmate de lacrimi si promisiuni noui.

— Sa mai asteptam, draga, ... el dupa o mica pauza, — ... dau si eu de bani mai multi.

— Dar cat o sa mai astept! raspunse ea enervata. Vrei ... imbatranesc si pe urma s'o ... cumperi?!

— Draga, nu pot, asta e ... taie el scurt.

— Da? Adio!

Si deschise usa sa plece. Dar in prag se opri, rasgandindu-se ...

— Daca pana poimaine nu ... blana, ma marit cu tine si aduc si pe mama in casa...

Postul de amplificare Simferopol
(la difuzoare)

Ascultati emisiunile noastre care au loc dupa cum urmeaza:

In fiecare zi:
7,5 — 7,25 Stiri in limba romana
18,5 — 18,15 „ „ „ „

— Joia: ora 18,10 — 18,4...
„Muzica si Recitari".

— Duminica: 18,10 — 1...
Muzica distractiva romaneasca.

POVESTEA UNEI CASNICII







